

ZATLOUKÁNÍ, LŽI A BOJKOT SOUDNÍHO ROZHODNUTÍ- TO JE TOTALITNÍ ZBRAŇ - REŽIMNÍ TROUBA ČT! ! Darebák Dvořák se kroutí - a chce další prachy!

- CZ24 News | 14. června 2022

ČESKO: ZDENĚK KOUDELKA vyhrál další soud s ČT, po níž chtěl, aby sdělila, kolik z našich daní platí za politické masáže v pořadech Václava Moravce - leč tato instituce pražské kavárny, údajný vzor objektivity a dobrých mravů - soudní rozhodnutí opět bojkotuje

31. 5. 2022 zrušil Městský soud v Praze rozhodnutí generálního ředitele České televize Dvořáka, kterým odmítl sdělit informaci o výši nákladů na výrobu pořadů Otázky Václava Moravce a Fokus Václava Moravce v roce 2017- prý kvůli ochraně obchodního tajemství.

Jde již o druhý rozsudek v této věci, který Česká televize prohrála. Prvotně vůbec neposkytla na mou žádost z února 2018 informaci, byť soudu tvrdila, že ano. Soud ji tedy v roce 2019 zavázal, aby rozhodla o poskytnutí informace. Následně rozhodnutí sice vydala, ale informaci neposkytla, byť jde o neaktuální rok 2017.

Obchodní tajemství je konkurenčně významná skutečnost u zboží či služby pro trh. Pokud by to platilo o pořadech Václava Moravce, musí Česká televize dokázat, že pořady Václava Moravce vyrábí pro trh - tedy je nabídla a prodala jiným osobám. Není však známo, že by někdo někdy koupil pořady Václava Moravce. Tyto pořady nejsou určeny pro trh, ale jen pro vysílání České televize.

ČT lže, jako když (rudé) Právo tiskne

Obchodní tajemství je zneužíváno, aby se zamezilo přístupu veřejnosti k informacím o nakládání s veřejnými prostředky. Aby něco bylo uznáno za obchodní tajemství a nešlo o účelové se vyhnutí povinnosti zveřejnit informace a snahu skrýt nekalé nakládání s veřejnými prostředky, je nutné určit obsah tohoto tajemství na základě objektivizovaných skutečností předem.

Česká televize by takto mohla postupovat, pokud by někde ve svých dokumentech stanovila, co je obsahem obchodního tajemství u výroby televizních pořadů, a to rozdílně u pořadů vyrobených v rámci veřejné služby, které nejsou určeny na trh, a rozdílně u pořadů určených k prodeji jiným televizím či jejich jinému uplatnění - filmy určené přednostně do kin. Něco takového však Česká televize neuvedla a určitou informaci začala vydávat za obchodní tajemství až s cílem vyhnout se povinnosti poskytnutí informace.

Káže vodu, pije víno

Institut veřejné služby má odlišovat Českou televizi od ostatních televizí, které primárně sledují dosažení zisku. Veřejná služba není určena pro soutěž na trhu, protože zahrnuje výrobu pořadů a vysílání, které nejsou určeny pro tržní zisk. Vytváření televizních pořadů Českou televizí je plnění jejího zákonného poslání, při kterém jsou spotřebovávány nuceně vybírané veřejnoprávní koncesionářské poplatky (televizní daň).

Není důvod, aby se odlišně postupovalo při posuzování práva na informace u České televize a jiných úřadů a osob užívajících veřejné prostředky. Pokud by Česká televize požádala o informaci, kolik stála oprava státního či krajského hradu anebo nějaká kulturní výstava, je těžko představitelné, že by tato informace byla tajná. A pokud ano, Česká televize by to kritizovala jako zneužití institutu obchodního tajemství. Jiným káže vodu, ale sama pije víno.

Kolik stojí Moravcovy politické agitky?

Pořady Václava Moravce slouží k ovlivňování veřejného mínění v oblasti politiky. Tedy předmětu veřejného zájmu. Je zde rozdíl od pořadů o přírodě, umění či vědeckých objevech. Například při informacích o výrobě hudebních pořadů mohou být dotčena autorská práva a hudební produkce je běžně produkcí, s kterou se soutěží na trhu. Při hudební produkci nejde primárně o zasahování do politického dění.

V rámci pořadů o politických poměrech ve státě je nutné, aby jejich výroba a financování byly korektní. Nástrojem pro veřejnou kontrolu je, že informace o financování těchto pořadů musí podléhat svobodnému přístupu k informacím. Zájem na veřejnosti, správnosti, průhlednosti a korektnosti financování politických pořadů veřejnoprávních médií je vyšší než jiné zájmy, včetně ochrany údajného obchodního tajemství.

Dvořák se opět se kroutí: Je tu rada!

Česká televize je financována především z koncesionářských poplatků, což je veřejnoprávní nucená dávka typu daně. Je tedy příjemcem veřejných prostředků a výdaje na výrobu pořadů jsou výdaji veřejných prostředků. Přitom žádost o informaci je mířena na celkové výrobní náklady, tedy nikoliv na mzdy konkrétních osob. Podle zákona o svobodném přístupu k informacím (§ 9 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb.): "Při poskytování informace, která se týká používání veřejných prostředků, se nepovažuje poskytnutí informace o rozsahu a příjemci těchto prostředků za porušení obchodního tajemství."

Dané ustanovení dopadá na rozsah poskytování veřejných prostředků jiným osobám, ale v rámci analogie též na rozsah poskytování veřejných prostředků v rámci příslušných interních nákladů povinných subjektů.

Nelze akceptovat tvrzení generálního ředitele České televize, že kontrolu financí dostatečně vykonává Rada ČT a Dozorčí komise. Působnost těchto orgánů neomezuje právo na informace. V opačném případě by každá obec mohla odmítnout žádost o informaci s tvrzením, že ji dostatečně kontroluje volené zastupitelstvo a kontrolní výbor, což by jistě Česká televize oprávněně kritizovala.

Za kolik neřeknou - a ještě od nás chtějí víc?

Česká televize si o sobě myslí, že je něco více než ostatní subjekty utrácějící veřejné prostředky. Ale přesvědčení o vlastní výjimečnosti není pramenem práva. Česká televize poskytla jen informaci o průměrné ceně za výrobu všech publicistických pořadů: 141 000 Kč za hodinu, v kterých se částka na pořady Václava Moravce rozplynula.

Pokud vedení České televize nezmění přístup, jsem proti tomu, aby lidé byli nuceni v době rozšiřující se bídy platit na Českou televizi víc.

AUTOR: Zdeněk Koudelka

[ZDROJ](#)